

dr hab. Konrad Boniński
Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi
Dziedzina: sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna: instrumentalistyka

Łódź, 16 marca 2022 r.

Recenzja

w postępowaniu habilitacyjnym dr Tomasza Ślusarczyka

w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie instrumentalistyka

Zleceniodawca recenzji

Akademia Muzyczna im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie Wydział Instrumentalny, pismo Przewodniczącej Komisji do spraw nadawania stopni doktora i doktora habilitowanego w zakresie sztuki dr hab. Moniki Gardoń – Preinl, prof. AMKP z dnia 21 stycznia 2022 r., informujące o powołaniu komisji habilitacyjnej i wyznaczeniu mojej osoby na recenzenta.

Zlecenie podjęte w związku z Uchwałą nr 4/2022w/w Komisji na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2022r. w sprawie uruchomienia procedury postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Tomaszowi Ślusarczykowi w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki muzyczne, w oparciu o art. 221 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.) oraz na podstawie Uchwały Nr 31/2019 Senatu Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie z dnia 26 września 2019 r., oraz pisma Rady Doskonałości Naukowej Nr Z8.4000.42.2021.4.KK z dnia 22 grudnia 2021 r.

Do nadesłanego mi przez panią Przewodniczącą Komisji do spraw nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego w zakresie sztuki z Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie, pisma – została dołączona następująca dokumentacja w wersji elektronicznej i papierowej:

- Pismo Rady Doskonałości Naukowej Nr Z8.4000.42.2021.4.KK z dnia 22.12. 2021 r.
- Uchwała Nr 31/2019 Senatu A.M. w Krakowie do spraw nadawania stopni, z dnia 26.09.2019 r.
- Wniosek zainteresowanego o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego
- Uwierzytelniona kopia dyplomu uzyskania stopnia doktora
- Autoreferat w języku polskim
- Wykaz oraz opis działalności artystycznej i naukowo – dydaktycznej
- Oświadczenia współautorów nagrania dzieła artystycznego oraz opinie
- Dzieło artystyczne, „*Tromba Gloriosa, Splendor Musicae Austriae et Bohemiae*”

Podstawowe dane o habilitancie

1998 rok – magister sztuki, Akademia Muzyczna w Krakowie, Wydział Instrumentalny, w zakresie gry na trąbce.

2003 rok – kwalifikacje pedagogiczne w rozumieniu Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dn. 10.10.1991 (Dz.U.91.98.433), Akademia Muzyczna w Krakowie, Międzywydziałowe Studium Pedagogiczne.

2015 rok – doktor sztuki muzycznej w dyscyplinie artystycznej – instrumentalistyka, Akademia Muzyczna w Krakowie, Wydział Instrumentalny. Tytuł rozprawy doktorskiej: *„Rozwój i znaczenie sztuki clarino na przełomie XVII i XVIII wieku w aspekcie historycznej praktyki wykonawczej na podstawie wybranych arii z koncertującą trąbką”*.

2019 rok – profesor wizytujący, Ługańska Państwowa Akademia Kultury i Sztuki w Kijowie (współpraca metodyczno-pedagogiczna)

DOTYCHCZASOWE ZATRUDNIENIE W JEDNOSTKACH NAUKOWYCH, ARTYSTYCZNYCH I SZKOLNICTWIE

1994–1995 – Zespół Państwowych Szkół Muzycznych w Przemyślu,
1996–1999 – Orkiestra Kameralna Capella Cracoviensis,
1999–2003 – Państwowa Szkoła Muzyczna I i II st. w Nowym Sączu,
2008–2018 – Akademia Muzyczna im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy,
2015–2018 – Akademia Muzyczna w Krakowie, Wydział instrumentalny, asystent,
2018 – nadal – Akademia Muzyczna w Krakowie, Wydział instrumentalny, adiunkt.

Ocena autoreferatu

Autoreferat dr Tomasza Ślusarczyka jest podzielony na pięć części. Opisują one kolejno: posiadane stopnie, kwalifikacje, tytuły, informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych, artystycznych i szkolnictwie, wskazane osiągnięcia. Część czwarta autoreferatu stanowi opis dzieła artystycznego, którym zgodnie ze wskazaniem habilitanta jest płyta CD, *„TrombaGloriosa, Splendor MusicaeAustriae et Bohemiae”*- HONYWEIT – 21- 001.

Z opisu dowiadujemy się, że główną intencją rejestracji wizji artystycznej habilitanta byłoutrwalenie dzieł austriackich kompozytorów drugiej połowy XVII wieku, wywodzących się z czterech ośrodków muzycznych: Kromieryża, Wiednia, Salzburga i Pragi. Dla autora kluczem wyboru nagranych dzieł z jednej strony była chęć ukazania zróżnicowanych form i rodzaju kompozycji wówczas tworzonych na trąbkę, z drugiej zaś – prezentacja utworów inspirowanych techniką wiolinistyczną. Habilitant wybierając konkretne kompozycje starał się przedstawić możliwie jak najszersze spektrum tworzonych form, w kontekście obsady

i charakteru wyrazowego. Odnosi się on do zróżnicowanej praktyki wykonawczej dotyczącej solistycznej sztuki clarino, konsortu trąbek, wykonawstwa muzyki militarnej oraz stylistyki gry polowej Feldtrompete. Następnie habilitant próbuje połączenia kompozytorskich inspiracji z kunsztem wykonawczym konkretnego solisty –muzyka, co wyznacza dla niego kierunek poszukiwań stylistycznych i wykonawczych. W opinii habilitanta ważnym aspektem determinującym stylistykę wykonania dzieła jest odniesienie się do genezy i problematyki wykonawczej prezentowanych kompozycji.

W końcowej części autoreferatu habilitant przedstawia osiągnięcia artystyczne, dzieląc je na: tożsamość artystyczną, działalność solistyczną, kameralną, sztukę orkiestrową, dydaktykę, popularyzację sztuki muzycznej, działalność dyrygencką kończąca konkluzją. Czytając autoreferat dra Tomasza Ślusarczyka dowiadujemy się, że jest on muzykiem niezwykle kreatywnym, doświadczonym i dojrzałym artystycznie. Autoreferat napisany jest bardzo starannie, merytorycznie, co świadczy o wysokiej jakości całej pracy.

Ocena dzieła artystycznego

Dzieło artystyczne „*Tromba Gloriosa, Splendor Musicae Austriae et Bohemiae*”, wskazane w autoreferacie przez dra Tomasza Ślusarczyka, jako osiągnięcie zgodne z ustawą, zostało przedstawione w formie płyty CD zawierającej kompozycje w kolejności:

Pavel Josef Vejvanovsky (1640-1693)
Serenada XXIII

Heinrich Ignaz Franz von Biber (1644-1704)
Sonata à 5, Tam Aris Quam Aulis Servientes (1676)

Philipp Jakob Rittler (1637-1690)
Ciaccona à 7

Augustin Kertzinger (zm. 1678)
Sonata à 9
Johann Heinrich Schmelzer (1623-1680)
Sonata à 11, Per chiesa et camera

Heinrich Ignaz Franz von Biber
Sonata à 6

Romanus Weichlein (1652 – 1706)
Sonata C-dur op. 1 nr. 12
Encaenia musices 1695

Vincenzo Albrici (1631-1696)
Sonata à 5

Johann Heinrich Schmelzer (1623-1680)

Arie per il baletto a cavallo. Nella festa rappresentata per le gloriosissime nozze, delle SS. CC. MM. di Leopoldo Primo Imperatore Augustissimo

Wykonawcami są:

Starck Compagnay

Tomasz Ślusarczyk – trąbka naturalna
Michał Tyrański – trąbka naturalna
Ostap Popowicz – trąbka naturalna
Bernard Niezgoda – trąbka naturalna
Grzegorz Pytlik – trąbka naturalna/sakbut altowy
Robert Krajewski – trąbka naturalna/sakbut tenorowy
Andrzej Tkaczyk – trąbka naturalna/sakbut basowy
Bartosz Sałdan – kotły, tambur

Royal Baroque Ensemble

Grzegorz Lalek – skrzypce
Marcin Sochan – skrzypce
Dymitr Olszewski – altówka
Natalia Reichert – altówka
Marcin Stefabiuk – altówka
Jakub Kościukiewicz – wiolonczela
Stanisław Smółka – violone
Anton Birula – teorba
Witold Wilgos – teorba
Lilianna Stawarz – klawesyn
Weronika Janyst – klawesyn
Leszek Wachnik – fagot

Starannie skompletowana dokumentacja zawiera stosowne zgody i oświadczenia współwykonawców uczestniczących w nagraniu płyty.

Płyta „*Tromba Gloriosa, Splendor Musicae Austriae et Bohemiae*” zawiera dzieła austriackich kompozytorów drugiej połowy XVII wieku, wywodzących się z czterech ośrodków muzycznych: Kromieryża, Wiednia, Salzburga i Pragi.

Kluczem wyboru nagranych dzieł przez habilitanta była z jednej strony chęć ukazania zróżnicowanych form i rodzaju kompozycji wówczas tworzonych na trąbkę, z drugiej zaś – prezentacja utworów inspirowanych techniką wiolinistyczną. Wybierając konkretne kompozycje habilitant starał się przedstawić możliwie jak najszersze spektrum tworzonych wówczas form, w kontekście obsady i charakteru wyrazowego. Odnosi się do zróżnicowanej praktyki wykonawczej dotyczącej solistycznej sztuki clarino, konsortu trąbek, wykonawstwa muzyki militarnej oraz stylistyki gry polowej Feldtrompete.

Artysta pracując z zespołem nad realizacją nagrania, a tym samym nad kształtem i doбором środków wyrazowych i artystycznych, starał się przywiązywać szczególną wagę do logiki i ekspresji wypowiedzi muzycznej, szlachetności brzmienia a w szczególności – do

barokowej retoryki i teorii afektów. Innym, nie mniej ważnym aspektem determinującym stylistykę wykonania dzieł było odniesienie się do genezy i predestynacji prezentowanych kompozycji.

Ważnym kierunkiem wybranych kompozycji przez habilitanta były badania dotyczące sztuki trąbkowej, jej kontekstów i umiejscowienia w danej epoce.

Chciałbym zwrócić uwagę na ciekawą i oryginalną kompozycję *Ciaccona à 7* (przeznaczona na 2 trąbki, 2 skrzypiec, 2 altówki i b.c.) - Philippa Jacoba Rittlera chórmistrza i kapelana związanego z kapelą księcia-biskupa Karla von Liechtensteina- Castelcorna. Utwór wyróżnia się bardzo ciekawym zestawieniem partii trąbek, kompozytor bowiem wymaga od instrumentalisty nie tylko szerokiego ambitusu wykonawczego, ale także doskonałej techniki. Harmonika niezbyt skomplikowana, opierając się na wielokrotnych powtórzeniach czterotaktowego motywu w basie zmusza tym samym do zastosowania wyrazistych środków wykonawczych. Ideą habilitanta było ukazanie lekkiego i nastrojowego charakteru utworu, bez mocno zarysowanych afektów. Subiektywna w zamyśle melodyka ma oddziaływać swoistym przeplataniem się dwóch koncertujących trąbek na wyraz emocjonalny całości. Budowanie emocji na kanwie kolorytu brzmienia ma sprawiać wrażenie spokoju i nastrojowego optymizmu.

Po wysłuchaniu całości nagrań oceniam dra Tomasza Ślusarczyka, jako znakomitego artystę o dużych umiejętnościach instrumentalnych, wiedzy specjalistycznej na temat epoki oraz wielkiej wrażliwości i wyobraźni. W nagraniach wyeksponowane zostało znakomite opanowanie techniki gry na trąbce naturalnej. Na szczególną uwagę i uznanie zasługuje niezwykle wyczulenie na styl i kształtowanie barwy dźwięku.

Wielkim atutem jest również doskonała muzyczna współpraca habilitanta ze współwykonawcami dzieł zamieszczonych na płycie. Przedstawione dzieło zostało nagrane w sposób staranny i profesjonalny.

Osiągnięcie artystyczne dra Tomasza Ślusarczyka przyjmuję i oceniam, jako wysokiej jakości dzieło, zarówno pod względem wykonawczym jak i interpretacyjnym.

Ocena osiągnięć artystycznych

Przedstawiona przez habilitanta dokumentacja obejmuje obszerny, wszechstronny i znaczący dorobek artystyczny w kontekście solisty, kameralisty, muzyka orkiestrowego i dyrygenta.

Działalność solistyczna artysty skupia się głównie na trąbce piccolo i trąbce historycznej. Ważną rolę w działalności koncertowej odgrywa współpraca ze znakomitymi organistami: Marek Kudlicki (Austria), Ludmiła Gołub (Rosja), Vincent duPoll (Niemcy), Arkadiusz Bialic, Artiom Hatshaturov (Rosja), Tomasz Głuchowski, Roman Szlauzys, Ireneusz Wyrwa, Marek Stefański, Wacław Golonka, Marek Toporowski, Anna Firlus.

Obecnie bardzo intensywnie współpracuje z organistą Danielem Prajznerem, czego owocem są liczne koncerty i nowe pomysły w sferze programowej i artystycznej. Spośród kilkudziesięciu wspólnych koncertów do najważniejszych należą: 2016 Bonn (Niemcy), St. Nikolaus Kirche Bonn-Kessenich, St. Nikolaus Orgelconcerte, 2018 Kraków, Kościół Ewangelicko-Augsburski, Koncerty u św. Marcina CXL, Biała Cerkiew (Ukraina) Kościół św. Jana Chrzciciela, 2018 Winnica (Ukraina), który odbył się w Kościele Matki Boskiej

Anielskiej, w ramach obchodów 100-lecia odzyskania niepodległości. W 2019 r. - Odessa (Ukraina) – Kościół Ewangelicko-Luterański pw. św. Pawła, koncert w ramach IX Międzynarodowego Festiwalu Organowego im. Teofila Richtera, XXVIII Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej w Leżajsku, Sumy (Ukraina) – Sala Rejonowej Filharmonii w Sumach – koncert w ramach Międzynarodowego Festiwalu Bach-fest, Charków (Ukraina) – Wielka Sala Filharmonii w Charkowie, Castelnuovo Don Bosco (Włochy) – Bazylika pw. św. Jana Bosko, w ramach festiwalu organowego, oraz koncert w Bonn (Niemcy) w kościele pw. św. Mikołaja w ramach festiwalu Nikolausfesttage.

Ważnym punktem w działalności solistycznej są koncerty z towarzyszeniem orkiestr gdzie artysta wykonuje głównie kompozycje okresu baroku i wczesnego klasycyzmu. Do ważniejszych należą: 2005 r., Wexford (Irlandia) Wexford Opera Festiwal, z Orkiestrą Kameralną Filharmonii Krakowskiej pod dyrekcją D. Aglera, 2007 r. Tarnowska Orkiestra Kameralna, 2009 r. w ramach cyklu G. F. Haendel w 250 rocznicę śmierci - Orkiestra Kameralna Capella Bydgostiensis pod dyrekcją P. Esswoda, 2011 r. Orkiestra Kameralna L'Estate Armonico pod dyrekcją W. Delimata oraz Polska Orkiestra XVIII w. pod dyrekcją P. Esswoda - Międzynarodowy Festiwal Varazdinske Barokne Vecery, w 2016 r. w Tarnopolu (Ukraina) w ramach Festiwalu Młodych Trębaczy im. M. Starowieckiego - Orkiestra Kameralna Okręgowej Filharmonii w Tarnopolu, w 2017 r. w Charkowie (Ukraina) - sala koncertowa pałacu Alczewskich, w 2018 r. w ramach II Międzynarodowego Konkursu Dętych Instrumentów „VinVenti 2018” - sala koncertowa Winnickiej Filharmonii im. M. D. Leontowicza - Orkiestra Kameralna.

Wieloletnia współpraca z Zespołem Muzyki Dawnej Diletto, z którym koncertował w kraju i za granicą zaowocowała płytą „Masters of The Past”, NewlyDiscovered, wydaną przez DUX w serii Polish Erly Music.

Kolejnym niezwykle ważnym obszarem aktywności habilitanta jest **kameralistyka**. Do ważniejszych koncertów z zespołem trąbek, kotłów i organów należy zaliczyć występy następujących festiwalach: VIII Festiwal Muzyczny, Wieczory Muzyki Organowej i Kameralnej w Katedrze Rzeszowskiej, XXVII Starosądecki Festiwal Muzyki Dawnej, Międzynarodowy Festiwal Muzyczny w Mielcu, Letni Festiwal „Muzyka nad zdrojami” w Szczawnicy, Großräschen Orgelkonzerte (Niemcy), Międzynarodowy Festiwal J. S. Bacha w Bielsku Białej, Barok na Spiszu oraz Festiwal Muzyki Dawnej we Lwowie. Najważniejszym jednak wydarzeniem tego okresu działalności zespołu był koncert w 2009 roku, zrealizowany na zaproszenie Konsulatu Generalnego RP w Sankt Petersburgu, który odbył się w Wielkiej Sali Filharmonii im. D. Szostakowicza.

Z upływem czasu zainteresowania artysty kameralistyką ukierunkowały się w stronę wykonawstwa historycznego, poszukiwania kolorystyki brzmienia, uznając j, jako determinujący element wyrazu i nastroju. Wyżej wymienione zainteresowania dały impuls do podjęcia badań dotyczących historycznych trąbek oraz literatury przeznaczonej na consort trąbek. Inspiracją do powstania zespołu trąbek historycznych było odkrycie i zidentyfikowanie trąbki Hieronymusa Starcka z 1693 w zbiorach klasztoru OO. Paulinów na Jasnej Górze jedynej, jaka zachowała się z XVII w. po tamtejszym zespole trębaczy i kotlistów. Właśnie od nazwiska legendarnego budowniczego wziął swoją nazwę nowopowstały zespół trąbek i puzonów historycznych „StarckCompagnay”.

Zespół koncertował na wielu znaczących festiwalach:

2008 r. Międzynarodowy Przemyski Festiwal Salezjańskie Lato, prezentując program pod nazwą MissaTridentina. W 2009 roku w trakcie festiwalu Kolory Polski zespół wykonał koncert zatytułowany Requiem Sarmackie, będący swoistą rekonstrukcją siedemnastowiecznych obrzędów pogrzebowych. Z tym samym programem w roku 2010 zespół wystąpił we Lwowie podczas Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Dawnej. Kolejnym międzynarodowym projektem, w którym brał udział StarckCompagnay, był koncert podczas X Międzynarodowego Przemyskiego Festiwalu Salezjańskie Lato, wykonując H. I. F. v Bibera Missa Sancti Henrici oraz dokonując światowego prawykonania G. Schmelzera Te Deum Laudamus.

Wspólnie z zespołem habilitant zrealizował przeszło 31 koncertów z muzyką wokально-instrumentalną. Oprócz licznych koncertów podstawową działalnością zespołu jest prezentacja muzyki dworskiej i reprezentacyjnej przełomu XVII i XVIII w. Dotychczas zrealizował on kilkanaście programów, a do najważniejszych należy zliczyć: Muzyka Królewskich Miast na Wodzie, Monarcha Della Tromba, Tuba Terribilis oraz Muzyka Cesarskiego Wiednia – Apoteoza bitwy pod Wiedniem. Udział w kolejnych koncertach i festiwalach: Wilno (Litwa) Banchetto Musicale, Kolory Polski, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Dawnej we Lwowie, Annum Festiwal, Barok na Spiszu, Filharmonia Podlaska w Białymstoku, Filharmonia Narodowa w Wilnie.

W roku 2015 z zespołem Trombastic została wydana płyta zatytułowana: Trombastic Tutti Virtuosi z kompozycjami H. I. F v Bibera, Ph. J. Rittlera i C. Bendinello. Kolejnym dokonaniem fonograficznym zespołu przy współudziale Octava Ensemble i Polskiej Orkiestry XVIII w. jest płyta: Bartłomiej Pękiel – Opera Omnia.

Sztuka orkiestrowa jest kolejną ważną dziedziną aktywności artystycznej habilitanta.

Współpracował on z wieloma orkiestrami: w latach 1991–2015 z Orkiestrą Filharmonii Krakowskiej im. K. Szymanowskiego, z którą wykonał przeszło 200 koncertów z udziałem czołowych dyrygentów m. in.: Jan Krenz, Tomasz Bugaj, Jerzy Semkow, Stanisław Skrowaczewski, Stanisław Macura, Vladimir Ponkin, Paolo Arivabieni, i solistów: Lidia Grychtołówna, Adam Wodnicki, Piotr Pławner, Daniel Szafran.

W latach 1996–1999 był trębaczem w orkiestrze Capella Cracoviensis, prowadzonej przez Stanisława Gałońskiego. Wykonując repertuar oratoryjno-kantatowy ma w swym dorobku: Oratorium Mesjasz (HWV 56), G. F. Haendla, Magnificat (BWV 243), Mszę h – moll (BWV 232) J. S. Bacha. Kolejnym zespołem była Orkiestra Polskiego Radia w Krakowie, później przemianowana na Radiową Orkiestrę Symfoniczną (ROS). Poczynając od roku 1997 odbył wiele znaczących tournée, występując w największych salach koncertowych Włoch, Niemiec, Szwajcarii, Austrii, Francji i Hiszpanii. Na szczególną uwagę zasługują dwie rejestracje fonograficzne, które jako solista-trębacz wykonał z tym zespołem: M. Musorgski „Obrazki z wystawy”, Karl Anton Rickembacher – dyrygent, (płyta nominowana do top classic 2001 RCA), oraz Zbigniew Książek & Bartłomiej Gliniak „Oratorium kalwaryjskie”, Piotr Komorowski – dyrygent, (złota płyta).

Współpraca z „Orkiestrą XVIII wieku” pod dyрекcją Franza Bruggena zaowocowała dokonaniem znaczących nagrań: Karol Kurpiński, Ludvig van Beethoven (nagranie live z koncertu w 2005 r.), Orkiestra XVIII w. Franz Bruggen – dyrygent, Stanisław Moniuszko, Straszny Dwór, Orkiestra XVIII w. Grzegorz Nowak – dyrygent; *światowa premiera*

fonograficzna na instrumentach historycznych, uhonorowana płytą tygodnia londyńskiego „The Sunday Times”.

W latach 2001–2019 wielokrotnie występował z polskimi orkiestrami instrumentów historycznych: Orkiestrą Opery Kameralnej w Warszawie – Musicae Antiquae Collegium Varsoviense, z którą zarejestrował cykl koncertów fortepionowych (W. A. Mozart, Viviana Sofronitzki – pianoforte, Tadeusz Karolak – dyrygent, Orkiestra Fundacji Akademii Muzyki Dawnej pod dykcją Pawła Osuchowskiego i Royal Baroque Ensemble – pod dykcją Lilianny Stawarz.

Dyrygentura

Umiejętność dyrygowania i prowadzenia zespołów przez artystę, stały się punktem wyjścia do zainteresowania chóralistyką i muzyką cerkiewną. Wielokrotnie występował z zespołem A'Capella Leopolis. Dokonał prawykonania dzieł kompozytorów Szkoły wileńskiej i lwowskiej w tym kompozycje M. Dyleckiego, T. Szewarowskiego i J. Kalendy. Jako dyrygent współpracował z orkiestrami: Orkiestrą Barokową Akademii Muzycznej im. K. Pendereckiego w Krakowie, Polską Orkiestrą XVIII w., Orkiestrą Kameralną Filharmonii Rzeszowskiej, Akademicką Symfoniczną Orkiestrą „Słobozanskij”.

Jako dyrygent zrealizował 3 płyty:

- From music heritage of the Vilno school, Music of Early Greek Catholic Church, A'Capella Leopolis, Starck Compagnay – T. Ślusarczyk, L. Kapustina – dyrygent,
- Bartłomiej Pękiel – Opera Omnia, Octava Ensemble, Polska Orkiestra XVIII w.
- Światowe prawykonanie dzieł Wojciecha Dankowskiego: Jasnogórska Muzyka Dawna, Musica Claramontana vol. 62. Polska Orkiestra XVIII w. T. Ślusarczyk – kierownictwo artystyczne, dyrygent.

Ocena osiągnięć naukowych i dydaktycznych

Jak wynika z przedstawionej dokumentacji dr Tomasz Ślusarczyk pracę pedagogiczną rozpoczął w latach 1993 – 1994 prowadzeniem zajęć zespołów kameralnych, w Zespole Szkół Muzycznych im. A. Maławskiego w Przemyślu. W latach 1998–2002 był zatrudniony w Szkole Muzycznej I i II st. w Nowym Sączu, prowadząc klasę trąbki.

W roku 2008 rozpoczął pracę w Akademii Muzycznej im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy, otwierając pierwszą w Polsce klasę trąbki naturalnej. W roku 2015 uzyskał tytuł doktora sztuki otwierając tym samym drugą klasę trąbki naturalnej w Polsce w Akademii Muzycznej w Krakowie. Od roku 2017 jest dydaktykiem na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, gdzie tworzy w Katedrze Muzyki Dawnej trzecią klasę trąbki naturalnej w Polsce. W 2019 r. nawiązał współpracę z Ługańską Narodową Akademią Kultury i Sztuki w Kijowie, jako konsultant metodyczny.

Ważnym, obszarem działalności dydaktycznej popularyzującej sztukę muzyczną jest prowadzenie przez habilitanta warsztatów, kursów i seminariów metodyczno-naukowych. Udział w letnich kursach: Yamacha Brass Master Class (Mielec–Opole, 2009–2011), Letnie Kursy Metodyczne Muzyki Dawnej (Warszawa 2012), Dni Muzyki Dawnej (Akademia Muzyczna w Bydgoszczy 2010–2018), Międzynarodowa Akademia Trąbki (Kolbuszowa 2012–2019).

Współpracuje, prowadząc wykłady i seminaria na zagranicznych uczelniach: Ługańska Narodowa Akademia Kultury i Sztuki w Kijowie, Akademia Muzyczna im. Koltarewskiego w Charkowie, Narodowa Akademia Muzyczna Ukrainy im. P. Czajkowskiego w Kijowie, HauteEcole de musique de Genève HEM oraz Narodowa Akademia Muzyczna im. Mykoły Łysenki we Lwowie.

Jest jurorempresłuchań organizowanych przez Centrum Edukacji Artystycznej, w tym dwukrotnie podczas Konkursu Muzycznego CEA w specjalności trąbka (2015, 2019) oraz innych konkursów w kraju i zagranicą.

Był także pomysłodawcą i współorganizatorem Ogólnopolskiego Festiwalu Instrumentów Dętych Blaszanych w Mielcu, odbywającego się w latach 2001–2009. Od 2005 roku sprawuje pieczę merytoryczną nad Regionalnym Festiwalem Instrumentów Dętych Blaszanych w Kolbuszowej. Szczególne znaczenie dla habilitanta ma działalność naukowa i programowa podczas Międzynarodowego Konkursu Młodych Trębaczy im. M. Starowieckiego w Tarnopolu. Współpraca z International Musical Competition VinVenti.

Dr Tomasz Ślusarczyk był 24- krotnie promotorem prac dyplomowych w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy, Krakowie i UMFC w Warszawie.

Na działalność naukową habilitanta składają się wykłady m. in.:

Akademia Muzyczna w Krakowie - Międzynarodowa sesja naukowa „Brzmienie Emocji” – nowe środki artykulacyjne w służbie muzyki współczesnej na instrumenty blaszane – geneza, współczesność, perspektywy. *Wykład: Muzyczna retoryka i symbolika w kontekście barokowej teorii afektu w oparciu o włoskie arie z koncertującą trąbką, historia, praktyka wykonawcza.*

Charków (Ukraina) Ministerstwo Kultury Ukrainy Rządowe Metodyczne Centrum Nauczania Zakładów Kultury i Sztuki Ukrainy Konferencja metodyczno – naukowa. *Wykład: Systemy metodyczne i podstawy programowe w nauczaniu gry na trąbce.*

Akademia Muzyczna im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy XV Dni Muzyki Dawnej „Trąbka Naturalna” Historia i współczesność – brzmienie, afekt, kolor, tradycja. *Wykład: G. Bendinelli, G. Fantini – sztuka clarino w kontekście najstarszych zachowanych traktatów teoretycznych, artykulacja, brzmienie.*

Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu Trąbka naturalna, tradycja wykonawcza a współczesne możliwości. *Wykład: Barokowa retoryka i barokowa teoria afektu, jako koncepcja elementów interpretacji dzieła muzycznego w odniesieniu do trąbkowej literatury solowej przełomu XVIII i XIX w.*

Kijów (Ukraina) Ministerstwo Kultury Ukrainy Ługańska Rządowa Akademia Kultury i Sztuki - seminarium metodyczne. *Wykład: Śpiew i powietrze – fizjologia i anatomia aparatu oddechowego w kontekście historycznych i współczesnych metod w nauczaniu gry na trąbce.*

Akademia Muzyczna w Krakowie - Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Europejska literatura na instrumenty dęte blaszane. Ośrodki, specyfika języka, modyfikacja brzmienia”. *Wykład: Europejskie ośrodki muzyczne w kontekście rozwoju sztuki clarino.*

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie - Seminarium naukowe – Współczesny Barok. *Wykład: Retoryka i poetyka w ariach koncertujących z trąbką*

Kijów (Ukraina) Ministerstwo Kultury Ukrainy Narodowa Muzyczna Akademia Ukrainy im. P. Czajkowskiego - Ukraińska naukowo – praktyczna konferencja „Stan i perspektywy rozwoju muzycznej oświaty w kształtowaniu praktyki wykonawczej” *Wykład: Synteza historycznej i współczesnej praktyki wykonawczej w procesie dydaktycznym*

Vinnica (Ukraina) Departament Kultury Winnickiej Miejskiej Rady III Międzynarodowy Konkurs Instrumentów dętych VinVenti. *Wykład: Specyfika gry i wykonawstwa na instrumentach dętych w kontekście przygotowania do prezentacji konkursowej*

Dr Tomasz Ślusarczyk brał udział w zespołach eksperckich i konkursowych 24 razy, w tym 13 –krotnie, jako przewodniczący jury.

Konkluzja

W przedstawionej dokumentacji oraz załączonej płycie CD, habilitant jawi się, jako wysokiej klasy specjalista w swojej dziedzinie. Po zapoznaniu się z obszernym materiałem uważam, że działalność pana dra Tomasza Ślusarczyka wnosi znaczący wkład w reprezentowaną przez niego dyscyplinę artystyczną.

Podsumowując stwierdzam, iż habilitant dowiódł swoich wysokich kompetencji artystycznych, a tym samym spełnia wymagania określone w art. 219 ust.1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020r.poz.85 z późn. zm.)

Całość osiągnięć pana dra Tomasza Ślusarczyka przyjmuję.

dr hab. Konrad Boniński